

Recensie de Volkskrant ★★★ Het volle leven

In 'Het volle leven' dealt cabaretier Johan Goossens op een lonende manier met moeilijke gevoelens

Zijn voorstelling *Het volle leven* is het interessantst als er een eerlijke glimp doorschemert van het zeer of verlangen onder Goossens' cynisme.

Johan Goossens in Het volle leven Jaap Reedijk

Zijn levensgezel haalde cabaretier Johan Goossens uit het asiel. De kat deinsde terug in haar hok toen hij haar voor het eerst wilde aaien, en tegelijkertijd begon ze hard te spinnen. 'Ik dacht: volgens mij snappen wij elkaar wel.'

In zijn nieuwe voorstelling *Het volle leven* bezieet Goossens zijn leven tot nu toe. Contact is het grote thema en pijnpunt, en daarmee samenhangend: hoe om te gaan met gevoelens?

Dat is niet iets wat hij van huis uit heeft meegekregen. Seks hebben is voor hem misschien wel de makkelijkste vorm van contact maken, vertelt Goossens: 'Minder benauwend dan een relatie, minder stressvol dan familie, minder eng dan een vriendschap, minder gênant dan een gesprek bij de bakker.'

Hij heeft vermakelijke anekdotes over de opleiding tot haptotherapeut, waar hij leerde over gevoelens die in het lijf opgeslagen liggen. Er staan slappere, weinig originele stukken tegenover, bijvoorbeeld over de zelfscan en *B&B vol liefde*.

Interessant wordt het als er een eerlijke glimp doorschemert van het zeer of verlangen onder de cynische houding ten aanzien van zijn sociale geworstel. Iets verdrietigs verwerken in een lompe grap is in zijn cabaret een lonende manier om met moeilijke gevoelens te dealen.

De omgang met zijn ouders blijft een dankbaar onderwerp. In zijn vorige programma *Kleine pijntjes* zong hij het schitterende *Briefje*, over zijn aftakelende vader. Dezelfde ontroering komt nu van een lied over de veerkracht van zijn moeder.

‘Het is toch mooi aan de dood dat je onbeperkt van iemand kan houden zonder frictie’, constateert Johan Goossens als hij vertelt over ontbijten met een blik op de foto van zijn vader. ‘Was echt een stuk moeilijker hoor, toen hij nog smakte.’